

Oskari Kivinen vas. ottaa vastaan jatkosodan muistomitalin.

— Työmies, entinen talonpoika Oskari K i v i n e n, ennen nimenmuuttoa Osippa Borissainen, kuoli Ruotsissa 10. 8. -64. Hän oli syntynyt 16. 11. 1886 Vienan Tunkualla. Suku oli talonpoikainen ja harrasti muun ohella ulkokerikalastusta Vienanmerellä. Hän otti osaa I maailmansotaan tsaarin armeijan riveissä. V. 1918 hän liittyi englantilaisten perustamaan Karjalan legionaan, mutta vapautui pian kotipitäjänsä kunnallisiin toimiin. Hänet valittiin edustamaan Tunkuan pitäjää Uhtuan maakuntapäiville, joilla tehtiin päätös Karjalan eroamisesta Venäjän yhteydestä. Kun venäläiset kuitenkin miehittivät Vienan vapaiksi jääneet pitäjät, siirtyi Kivinen Suomeen. Kun Tarton rauhasta ei tullut sellaista kuin karjalaiset toivoivat, liittyi Kivinen Vienan metsäsisseihin. Vuonna 1921—1922 Itä-Karjalan viimeisessä kansannousussa hän oli epätoivoisen talvitaistelun keskeisiä miehiä. Viimeisen taistelun jälkeen hän siirtyi Suomeen, jossa vietti vaatimatonta elämää toimien työmiehenä Pohjolan sahoilla Veitsiluodossa ja muuallakin. Hän otti osaa vapaaehtoisena Suomen molempiin viimeisiin puolustusotiin. Sodan jälkeen hän siirtyi Ruotsiin. Hän toimi Boräsissa tekstiililyöläisenä. Hän oli Ruotsin karjalaisen ortod. seurakunnan perustajia ja sen valtuuston puheenjohtaja kuolemaansa saakka. Kivinen oli syvästi uskonnollinen. Hän vastusti kaikkia myrkkyjä — viinaa, tupakkaa ja kommunismia. Heimopappi, khra Martin Juhkam siunasi hänet viimeiseen lepoon 18. 8. -64 omaisten ja lukuisten taistelutoverien ja ystävien läsnäollessa.

— Muurari Arvo Johannes Louhikari hukkui traagillisella tavalla kalastusmatkalla Iisalmen lähellä 21. 8. -64. Toisten selvitellessä verkkoja Louhikari läksi uimaan ja 50 metrin päässä rannasta painui veden alle. Pimeys esti naaraustöitä hukkumispäivänä. Hän oli syntynyt Suojärvellä 17. 1. 1931. Isä oli kotoisin Säämäjärveltä, Loginoff-Loginen ennen nimenmuuttoa, äiti oli suojärveläisiä. Jokin aika sitten Arvo erosi kirkosta. Veljensä huomautuksille hän viittasi kintaalla. Nyt samainen sureva veli on lausunut: »Mutta toivottavasti Jumala huolii hänetkin ja varmasti huolii, kun oikein rukoilen.» Esirukoukset omaisten tai heimoisten puolesta kuuluvat karjalaisten ikimuistettaviin perinteisiin. Rukoilkaamme siis Arvo Johanneksen puolesta kaikessa hiljaisuudessa.

— Johtaja Juhana Puputti kuoli 27. 8. Heinolassa. Hän oli syntynyt 6. 8. 1882 Impilahdessa. Käytyään Kuopion kauppakoulun hän antautui liikealalle ja toimi aluksi kymmenisen vuotta itsenäisenä liikemiehenä ulkomailla. Kotimaahan palattuun hän perusti v. 1918 Oy Orient—Occident Ltd:n, jonka toimitusjohtajana hän oli kuolemaansa saakka. Lisäksi hän kuului mm. Pieksämäen Vehnämylly Oy:n ja Matkalaukku Oy:n johtokuntaan ja toimi Suomen Tukkukauppiainden Liiton huonekalu- ja verhoilutarvikejaoston puheenjohtajana vuodesta 1946. Hän oli myös Helsingin Kauppiainden Yhdistyksen johtokunnan jäsen.

— Heinäkuun 6. päivänä kuoli teollisuusneuvoksetar Hilja Waltonen, o.s. Pakkanen, Mikkelissä. Hän oli syntynyt 3. 5. 1903 Pietarissa, käynyt Karjalan Yhteiskoulua Viipurissa, jonne hän siirtyi vapaussodan aikana, ja on toiminut konttorialalla. V. 1925 hän solmi avioliiton teollisuusneuvos Kaarlo Waltosen kanssa. Hän perusti yhdessä miehensä kanssa tukirahaston puutteessa olevien impilahtelaisten auttamiseksi ja lisäksi hän perusti pääkaupungin impilahtelaisten ompeluseuran, jonka johdossa hän oli koko Helsingissä oloaikansa. Rva Waltonen oli lähes 40 vuotta myös Waltosen Lakki- ja Solmiotehtaan johtoelimissä.

— Tukkukauppias Jalmari Sairanen kuoli 23. 7. Hän oli syntynyt 11. 8. 1879 Muolaassa ja antautui liikealalle toimien liikeapulaisena ja kaupanhoitajana Viipurissa, kunnes perusti sinne v. 1912 oman hedelmä- ja siirtomaantavarain tukkuliikkeen, jota hoiti vuoteen 1939 saakka. Vuodesta 1941 lähtien hän omisti tukkuliikkeen Helsingissä.

— Aleks Timonen kuoli kotonaan Myllypurolla 28. 8. -64. Hän oli syntynyt Suistamalla 3. 6. 1914.

— Iikka Malinen kuoli 5. 2. -64 Imatralla. Hän oli kotoisin Vuokkiniemeltä ja syntynyt 6. 12. 1904.

— Outi Maria Heikkinen kuoli Tampe-reella 10. 6. -64. Hän oli syntynyt Vuokkiniemellä 13. 3. 1886.

— Maria Sarvamaa, o.s. Höttönen, kuoli 15. 6. -64 Joensuussa. Hän oli syntynyt Repolassa 14. 1. 1887.

— Feodor Molosofkin kuoli Kuopion mlk:ssa 22. 6. -64. Hän oli kotoisin Aunuksen Säämäjärveltä. Suvun karjalaisena nimenä oli Moloinen.

— Nasto Remsu, o.s. Mattinen, kuoli 25. 8. -64 Teuvalla. Hän oli syntynyt v. 1881 Vuokkiniemellä.

Huomasimme, että . . .

Heikki Värtsi, aunukselaisen kauppiassuvun vesa, on saavuttanut kuuluisuutta baletin ja tanssin maailmassa taitavana tanssijana. Nyt hän on saavuttanut kuuluisuutta myös ohjaajana. Viimeinen West side storyn ohjustarjous on Norjasta. Heikki on »pikkuisen» ekonomi, mutta tuntuu, että hänestä ei tule kauppaneuvosta . . .

— Risto Mirola on hyväksytty Kadettikoulun oppilaaksi. Tätä tietä saanemme maamme ensimmäisen »kyykkäkenraalin», kenraalin, joka aktiivisesti harrastaa kyykkää. Karppelaa on kyllä kutsuttu »kyykkäkenraaliksi», mutta hänen sotilasarvonsa on vain kapteeni.

— Kevään kuuden parhaan ylioppilaaksi kirjoittaneen joukossa oli Pertti Kirkinen Outokummun yhteiskoulusta. Hän kirjoitti kiitosta ansaitsevan aineen aiheesta »Autonomian aika itsenäisyytemme edellytysten luoja». — Pieni ote olkoon näytteenä:

Hyvä varallisuus elvytti maamme sivistyselämää monella eri alalla. Suomen oma kirjallisuus ja varsinkin kansallinen taide kykenivät huomattaviin saavutuksiin. Kalevala ja Runebergin teokset herättivät sivistyneistössä uuden tunteen: ylpeyden oman kansan henkisistä kyvyistä. Juuri Kalevala osoitti ruotsinkielisille sen, että luulo suomalaisen rahvaan mitättömyydestä oli vääriä. Näin mataloitui suuresti se juopa, joka jakoi suomalaiset kahteen osaan.

— Ylioppilaat Martti Pamilo (Helsinki) ja Maunu Kontiala (Ilomantsi) pääsivät Helsingin yliopiston lääketieteelliseen tiedekuntaan.

Marjatta Silvennoinen (Aromaa/Ahtuinen) on hyväksytty Ateneumiin graafiselle linjalle. Äidin ja isän puolelta hän on niinisaa-relaisia. Niinisaari on Santalan järven saari Kääpäselän korkeudella, lähellä Kontupohjaa.

Marina Repo, 18-vuotias karjalaistytönen, sai ASS-apurahan. Tämän apurahan turvin hän aikoo suorittaa ylioppilastutkinnon Yhdysvalloissa, Pennsylvanian Gettysburgissa vuoden kuluessa. Hän on ortodoksisen papin tytär ja asuu Gettysburgin luterilaisessa pappilassa.

— Karjalaiset voitokkaita myös golf-pelissä. Talissa on elokuussa pelattu The Jayo-cup, ta-soituksellinen sekanelinpeli. Loppukilpailuun saakka pääsivät Ritva Vuola ja Kauko Supinen sekä Maj Labart ja Taavi Pohjanpalo. Pari Vuola—Supinen korjasi finaalisissa voiton numeroin 1—0. Ekonomi Ritva Vuola on kauppaneuvos Ville Mattisen ja hänen vaimonsa Ainon tytär.

— Liisa Härkin, 14-vuotias Valtimon yhteiskoulun oppilas heitti haukea suurella kivellä ja rohkeasti sen jälkeen tarttui kiduksista kiinni ja nosti »vetehisen» kuivalle maalle. Painoa oli 4 kiloa ja pituutta 80 cm, jos on uskomista varanotaari Aino Stenbergiin (o.s. Karppasia). Liisa sekä Aino ovat Suojärven siirtolaisia.

— Veneitä on maassamme melkoinen määrä ja niiden lukumäärä kasvaa alituisesti vaurastumisen yhteydessä. Läntisestä naapurimaastamme saadut tiedot kertovat, että Ruotsin koko pikkuvenekanta käsittää kaikkiaan 550.000 erilaista venettä. Tähän lukuun on laskettu kalastus- ja muut moottoriveneet, suuret ja pienet purjeveneet sekä ruuhet, kanootit ym. pienet vesikulkuneuvot.

KALLIS VODKAPULLO

Moskova, 16. 7. Lentokoneen vodkapullolla »alasampunut» neuvostoliittolainen puoluevir-kailija tuomittiin menettämään virkansa ja erotettiin kommunistipuolueesta.

V. F. Popov oli syömässä erällä viljapellolla, kun lannoitusainetta levittävä lentokone lensi yli. Lannoitusainetta putosi myös Popovin eväitten päälle. Popov suuttui tästä ja heitti lentokonetta ateriaan kuluneella vodkapullolla, tähdäten niin hyvin, että koneen ohjaajan oli pakko laskeutua. (STT—Reuter)